

Monumentaal pand krijgt moderne hoed

Den Haag – Het gevaarte stond gisterochtend nog in Leiden, maar een paar uur later prijkte het al op het pand dat op de hoek van het Sweelinckplein staat. Het gaat om een glazen dakopbouw, vervaardigd door aannemersbedrijf Burgy. De 'hoed', zoals hij wordt genoemd, werd gistermiddag met een hoogwerker naar het dak van het 19e-eeuwse gebouw getild.

Kwart voor tien vrijdagochtend. In de hal van Burgy Bouwbedrijf bevestigt chauffeur Peter de laatste reflecterende bordjes aan de uitstekende punten van de opbouw. De driehoekige constructie ligt op een oplegger, klaar om vervoerd te worden. Hoewel het om een glazen dakopbouw gaat, is er nog geen glas te zien. „Het glas gaat wel mee”, verklaart Kasper Burgy, directeur van het bouwbedrijf, „maar het wordt pas ingezet, wanneer de opouw op zijn plaats staat. Anders zou dat misschien het vervoer niet overleven”.

De glazen hoed is gemaakt in Leiden. „We konden kiezen”, vertelt Burgy. „We konden het ding ter plaatse in elkaar frommelen, óf we konden het hier in Leiden maken, waar we alle apparaten hebben die nodig zijn. Het werd uiteindelijk Leiden. Het is namelijk een heel complex gebeuren. Het stelt eigenlijk niets voor, het is heel minimalistisch. Maar juist daardoor is het zo'n precies werkje”.

De oplegger vertrekt om tien uur naar Den Haag, gevolgd door een 'Convoi Exceptionnel'. Ofwel: een gele auto met

zwaailicht die het tegemoetkomende verkeer op de bijzonder grote vracht moet attenderen. Even later voegt een motoragent zich bij de optocht.

„Vrachtovervoer dat meer dan drie meter breed is moet worden geëscorteerd door de politie”, verklaart chauffeur Peter. „Het is een samenspel tussen politie en chauffeur. Ik ben blij dat we nu ook iemand hebben die de boel van achteren in de gaten houdt. Dat is pas sinds '93 het geval. Daarvoor deed je het maar een beetje op goed geluk. Vooral bij massieve constructies waar je niet doorheen kon kijken, was het gevoelswerk. Ik moet nu alleen nog maar opletten dat ik het straatmeubilair, zoals de verkeersborden, niet raak”.

Oplegger

Om elf uur arriveert de oplegger bij het Sweelinckplein. De hoogwerker staat al klaar, net als de opgetogen eigenaar van het pand. „Het is een grote, maar zinvolle investering geweest”, meent Hans Stupers. Hoewel het pand op de lijst van Rijksmonumenten staat, moet Stupers de restauratiekosten zelf betalen. „Sommige kosten zijn natuurlijk wel aftrekbaar, maar het grootste gedeelte komt voor mijn rekening. Gelukkig kon ik het betalen. Ik heb gewoon waardering voor wat mooi is. Als ik hier niet gelukkig wordt, weet ik het niet meer”, grapt hij.

Het pand was verschrikkelijk verwaarloosd volgens Stupers. „Er woonde eerst een tandarts en die had er allemaal verlaagde plafonds in laten aanbrengen. Veel stucadoorwerk van de plafonds was weggehakt. Van buiten zag het er nog wel 19e-

eeuws uit, maar van binnen niet meer. Dat is nu anders. Als alles klaar is, betrek ik de bovenste verdieping, de rest is bestemd voor mijn PR-kantoor”.

Hoewel het pand volledig 19e-eeuws is vormgegeven, is de nieuwe glazen dakopbouw hypermodern. „Je kunt wel iets namaken en dan net doen alsof dat daar vroeger heeft gestaan, maar dat werkt niet”, vindt Burgy. Stupers deelt deze mening. „Peter van Swieten, de architect van de constructie, zei tegen mij: Je moet niet namaken, dat wordt kitsch. Dus is het iets vernieuwends geworden”.

De gemeente stelde wel eisen. De nieuwe dakopbouw mocht niet te zien zijn op minder dan 200 meter afstand. Wanneer de constructie na lange voorbereiding omhoog wordt gehesen en op zijn plaats staat, is er inderdaad niets van te zien. De hoed staat achter een dakkapel, veilig voor de ogen van omstanders. „Van te voren heb ik alle mensen in de buurt een brief gestuurd om te vertellen wat er zou gaan gebeuren en dat werd op prijs gesteld”, vertelt Stupers. „Ik kreeg één brief terug waarin werd gevraagd of er geen harde muziek zou worden gedraaid, maar daar kunnen ze gerust op zijn. Toen vanwege herstelwerkzaamheden de smeedijzers sierstukken van de schoorsteen waren verwijderd, kreeg ik een telefoontje. Een bezorgde bewoner zei: 'U zorgt er toch wel voor dat die sierstukken weer op de schoorsteen worden gezet?’

adres: Koningin Emmakade 171; 172

opmerking:

herkomst: Haagsche Courant	datum: 9-5-1998
Gemeente 's-Gravenhage	neg.nr.:
	Hoofdafdeling Monumentenzorg